

ФІЗИЧНА ОСВІТА І СПОРТ

УДК 796.412:793.3

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.20536503>

**Особливості сучасної системи оцінювання змагальної діяльності у
спортивних танцях (брейкінг)**

Балун Роман Миколайович,

аспірант кафедри теорії та методики фізичного виховання,

ННІ «Придніпровська державна академія фізичної культури і спорту» УДУНТ,

494094, м. Дніпро, Наб. Перемоги, 10

<https://orcid.org/0009-0007-4021-2795>

Демідова Оксана Миколаївна,

кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент, доцент кафедри
теорії та методики фізичного виховання, ННІ «Придніпровська державна
академія фізичної культури і спорту» УДУНТ, 494094, м. Дніпро, Наб.

Перемоги, 10

<https://orcid.org/0000-0002-8524-5095>

Прийнято: 07.05.2026 | Опубліковано: 30.05.2026

***Анотація:** Мета.* Метою статті є аналіз сучасної системи оцінювання змагань зі спортивних танців у програмі брейкінг та визначення її особливостей на основі порівняння з іншими підходами до суддівства.

Методи. У процесі дослідження використано аналіз і узагальнення науково-методичної літератури, порівняльний аналіз підходів до оцінювання змагальної діяльності у брейкінгу в різних організаціях, методи узагальнення та систематизації отриманих даних щодо критеріїв суддівства.

Результати. Встановлено, що традиційні підходи до оцінювання у брейкінгу характеризуються відсутністю формалізованої системи та базуються на досвіді суддів і загальному сприйнятті виступів. Визначено, що у практиці суддівства сформувалися сталі уявлення щодо оцінювання техніки, музикальності та оригінальності виконання. Встановлено, що система оцінювання, яка застосовується в діяльності АСЕТУ, передбачає використання чітко визначених критеріїв та бальної шкали, однак підсумковий результат формується на основі індивідуального рішення судді. З'ясовано, що сучасна система оцінювання Trivium базується на порівняльному принципі визначення результату та оцінюванні за кількома критеріями, що забезпечує більш структурований підхід до суддівства.

Висновки. Встановлено, що розвиток систем оцінювання у брейкінгу відбувається у напрямі переходу від неформалізованих підходів до більш структурованих моделей. Водночас навіть за наявності чітко визначених критеріїв оцінювання зберігається вплив індивідуального підходу судді. Сучасні системи оцінювання сприяють підвищенню рівня стандартизації суддівства, однак потребують подальшого вдосконалення з урахуванням специфіки брейкінгу як елементу хіп-хоп культури.

Ключові слова: брейкінг, система оцінювання, суддівство, змагальна діяльність, спортивні танці, система Trivium.

Features of the Modern Evaluation System of Competitive Activity in Sports Dance (Breaking)

Roman Balun,

Postgraduate Student of the Department of Theory and Methods of Physical Education, SEI «Prydniprovsk State Academy of Physical Culture and Sport»

USUST, 494094, Dnipro, Nab. Peremohy, 10

<https://orcid.org/0009-0007-4021-2795>

Oksana Demidova,

Candidate of Sciences in Physical Education and Sport, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Theory and Methods of Physical Education,
SEI «Prydniprovsk State Academy of Physical Culture and Sport» USUST, 494094,
Dnipro, Nab. Peremohy, 10
<https://orcid.org/0000-0002-8524-5095>

Abstract. Purpose. *The purpose of the article is to analyze the modern evaluation system of competitions in sports dance (breaking) and to determine its features based on a comparison with other judging approaches.*

Methods. *The study used analysis and generalization of scientific and methodological literature, comparative analysis of evaluation approaches in breaking across different competition formats, as well as systematization of judging criteria.*

Results. *The study found that traditional approaches to judging in breaking are characterized by the absence of a formalized evaluation system and are based on judges' experience and overall perception of performances. It was determined that stable judging concepts have been formed in practice, including the evaluation of technique, musicality, and originality. It was established that the evaluation system used in the activities of ASETU involves clearly defined criteria and a scoring scale; however, the final result is determined based on the judge's individual decision. It was also found that the modern Trivium evaluation system is based on a comparative principle of determining the winner and evaluation according to several criteria, which ensures a more structured approach to judging.*

Conclusions. *It was established that the development of evaluation systems in breaking is moving from non-formalized approaches to more structured models. At the same time, even with clearly defined criteria, the influence of individual judgment remains. Modern evaluation systems contribute to increasing the level of standardization in judging, but require further improvement taking into account the cultural specificity of breaking as an element of hip-hop culture.*

Keywords: *breaking, evaluation system, judging, competitive activity, sports dance, Trivium.*

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку спортивних танців характеризується активним впровадженням нових дисциплін у систему міжнародного спорту, серед яких особливе місце займає брейкінг. Включення брейкінгу до програми Олімпійських ігор зумовило підвищення вимог до організації змагальної діяльності, зокрема до системи оцінювання виступів спортсменів [17].

Тривалий час змагання з брейкінгу проводилися в різних форматах, де оцінювання виступів значною мірою залежало від досвіду та індивідуального сприйняття суддів, що є характерною особливістю даного виду діяльності [9]. Такий підхід ускладнював забезпечення об'єктивності результатів та їх порівнянності.

У сучасних умовах розвитку брейкінгу як виду спорту виникла необхідність формування більш уніфікованої системи оцінювання, яка б відповідала вимогам спортивних змагань. Одним із прикладів такої системи є підхід, що використовується у міжнародних змаганнях під егідою Всесвітньої федерації танцювального спорту (WDSF) і базується на визначенні результату за комплексом критеріїв [18]. Разом з тим, існує потреба у науковому аналізі особливостей сучасних систем оцінювання у брейкінгу та їх порівнянні з раніше застосовуваними підходами з метою визначення їх ефективності та можливостей подальшого вдосконалення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Дослідження змагальної діяльності та систем оцінювання у спортивних танцях і суміжних видах спорту є актуальним напрямом сучасних наукових розвідок. Зокрема, питання розвитку брейкінгу як соціокультурного та спортивного явища розглянуто у роботах М. Fogarty [9], де обґрунтовано трансформацію цього виду діяльності від андеграунд культури до виду спорту.

Окремі дослідження присвячені проблемам оцінювання змагальної діяльності у брейкінгу. Зокрема, у роботах У. Vexler та співавторів [15] зазначається, що попри ключову роль суддівства у змаганнях, кількість наукових досліджень, присвячених аналізу процесу оцінювання виступів, залишається обмеженою. Автори підкреслюють складність формування єдиних підходів до оцінювання через поєднання технічних і творчих компонентів виступу.

Сучасні дослідження також акцентують увагу на проблемі надійності суддівства у брейкінгу. Зокрема, у роботах N. Sato [14] встановлено, що рівень узгодженості оцінок суддів у брейкінгу є нижчим порівняно з іншими естетичними видами спорту, що пояснюється недостатньою деталізацією критеріїв оцінювання та складністю інтерпретації технічних елементів.

Естетичні або техніко-естетичні види спорту до яких відносять художню гімнастику, фігурне катання, танцювальний спорт, черлідінг та інші, відрізняються двома особливостями: надзвичайною різноманітністю технічних елементів та своєрідним підходом до оцінки майстерності їх виконання, що визначається суддями з точки зору технічного і естетичного компонентів [5]. Для оцінювання техніки і артистичності виконання змагальних композицій у цих видах спорту задіяні дві бригади суддів, які за різними критеріями визначають виконавську майстерність спортсменів. До критеріїв артистичного виконання композиції спортсменів входять показники, які визначають видовищність і оригінальність постановки, а також артистичність її виконавців. До них у різних техніко-естетичних видах спорту відносять: музикальність, ритмічність, (узгодженість рухів з темпом і ритмом музики), танцювальність, ілюстративну та емоційну виразність, вміння створювати емоційно-руховий образ, елегантність, амплітудність, чистоту і точність рухів та ін. [4].

Зокрема, в художній гімнастиці технічним комітетом FIG Rhythmic Gymnastics Technical Committee (FIG RG TC) в 2025 році було представлено і впроваджено «Кодекс оцінювання» однією з основних цілей якого - забезпечення стандартизованого і об'єктивного способу оцінювання виступів у художній

гімнастиці за наступними критеріями: Складність (D) (Difficulty), Артистизм (A) (Artistry), Виконання (E) (Execution). Складність (D) складається з двох компонентів: Складність тіла (DB), що включає динамічні елементи з ротацією (R) та Складність предмету (DA). В процесі оцінювання виступу під час змагання перша підгрупа суддів (D) (DB): оцінює кількість і вартість Складності тіла (DB) та кількість і вартість динамічних елементів із ротацією (R). Друга підгрупа Суддів D (DA): оцінює кількість і вартість Складності предмету (DA). Артистизм (A) у художній гімнастиці охоплює такі провідні компоненти: характер та єдиний стиль руху протягом всієї вправи; експресія тіла та обличчя; динамічні зміни: створення контрастів та ефектів з музикою; з'єднання між рухами або елементами Складності; ритм і закінчення під музику; художні ефекти тіла та предмета; робота з простором. За допомогою критерію Виконання (E) оцінюють чистоту та точність рухів тіла та техніки з кожним предметом і з усіма предметами [6, 13].

В танцювальному спорті у відповідності до системи суддівства AJS24 (Absolute Judging System 24), яка є удосконаленим варіантом Суддівської Системи 2.1 (Judging System 2.1 (JS 2.1)) [19, 20], для оцінки пари визначають чотири компоненти, з яких дві складові охоплюють технічні аспекти танцю. До них відносяться [3, 11]:

Технічна якість - Technical Quality (TQ) – оцінюється: здатність танцюристів зберігати поставу, баланс і рівновагу; лінії та форми тіла; збереження відповідних танцювальних позицій; положення і переходи, які виконуються парою.

Музикальність - Movement to Music (MM) – оцінюється: плавність руху пари та відповідність рухів характеру танцю; дотримання ритму і темпу; інтерпретація музичної структури; рівень музикальності танцюристів.

Партнерська майстерність - Partnering Skill (PS) – оцінюється: фізичний контакт і комунікація між двома танцюристами, при цьому враховується доречність, ефективність і стабільність їхньої взаємодії на паркеті.

Таким чином, у контексті танцювальних видів спорту підкреслюється складність оцінювання виступів, що обумовлена поєднанням технічних, артистичних та імпровізаційних компонентів діяльності спортсменів [7]. Це зумовлює необхідність використання комплексних підходів до визначення результатів змагань в танцювальних видах спорту, зокрема у брейкінгу.

У матеріалах Всесвітньої федерації танцювального спорту (WDSF) висвітлюються питання інтеграції брейкінгу у систему міжнародного спорту та визначено основні принципи організації змагань і критерії оцінювання [17, 18].

Але, питання щодо об'єктивності суддівства в «техніко-естетичних» видах спорту потребує подальшого обговорення і розгляду, так як встановлено, що в цих видах спорту оцінювання значною мірою залежить від суб'єктивних факторів, що може знижувати об'єктивність результатів змагань [10, 12] та встановлена наявність варіативності оцінок та впливу людського чинника на процес прийняття суддівських рішень [8].

Таким чином, аналіз наукових джерел свідчить про активне зростання інтересу до проблем оцінювання в «техніко-естетичних» видах спорту, зокрема у брейкінгу, який є частиною танцювального спорту і стрімко продовжує свій розвиток. Однак питання особливостей сучасних систем оцінювання та їх порівняння з раніше застосовуваними підходами залишається недостатньо дослідженим.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри наявність значної кількості наукових досліджень, присвячених оцінюванню змагальної діяльності у спорті та танцювальних дисциплінах, аналіз літературних джерел свідчить про наявність певних прогалин. Зокрема, недостатньо дослідженими залишаються питання особливостей сучасних систем оцінювання у брейкінгу та їх порівняння з підходами, що застосовувалися на попередніх етапах розвитку цього виду діяльності. Відсутність систематизованого аналізу зазначених підходів ускладнює визначення

ефективності сучасної системи оцінювання та напрямів її подальшого вдосконалення.

Формулювання цілей статті (постановка завдання).

Метою статті є аналіз сучасної системи оцінювання змагань зі спортивних танців у програмі брейкінг та визначення її особливостей на основі порівняння з іншими підходами до суддівства.

Для досягнення поставленої мети було визначено такі завдання:

1. Проаналізувати сучасні підходи до організації змагань з брейкінгу.
2. Визначити основні критерії оцінювання виступів спортсменів у брейкінгу.
3. Охарактеризувати особливості сучасної системи суддівства у брейкінгу.
4. Здійснити порівняння сучасної системи оцінювання з підходами, що застосовувалися раніше.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Змагальна діяльність у брейкінгу має специфічні особливості, що відрізняють її від інших видів спорту та танцювальних дисциплін. Основною формою проведення змагань є батли (battle), у межах яких учасники по черзі демонструють свої виступи, змагаючись між собою у форматі імпровізації [9]. Особливістю брейкінгу є поєднання технічної складової, що включає складні акробатичні та силові елементи, з творчою складовою, яка проявляється у здатності спортсмена до імпровізації, музичності та індивідуального стилю виконання. Така специфіка зумовлює складність оцінювання виступів, оскільки судді мають враховувати як об'єктивні, так і суб'єктивні аспекти змагальної діяльності.

У процесі розвитку брейкінгу сформувалися різні підходи до оцінювання виступів спортсменів, що обумовлено як культурними особливостями цього виду діяльності, так і його поступовою інтеграцією у систему сучасного спорту

[17]. Це призвело до появи різних систем суддівства, які відрізняються за рівнем формалізації, наявністю критеріїв оцінювання та принципами визначення переможця. Історично брейкінг сформувався як елемент хіп-хоп культури, у межах якої змагальна діяльність реалізовувалася у форматі батлів. У таких змаганнях оцінювання виступів здійснюється суддями без чітко регламентованої системи критеріїв, що є характерною особливістю даного виду діяльності [9].

Водночас, незважаючи на відсутність формалізованих правил, у практиці суддівства сформувалися певні сталі уявлення щодо характеристик, які підлягають оцінюванню. До них, як правило, належать техніка виконання, музикальність, оригінальність та загальний рівень підготовки спортсмена. Крім того, судді часто керуються власними індивідуальними системами оцінювання, які можуть включати такі критерії, як флоу (цілісність і безперервність руху), унікальність, естетика, форма виконання, а також рівень володіння базовими елементами (foundation). При цьому значущість кожного з критеріїв може варіюватися залежно від досвіду, стилю та професійних уподобань судді.

Важливою особливістю традиційних форматів змагань з брейкінгу є також специфіка їх проведення. Змагання відбуваються у форматі батлів, де учасники безпосередньо взаємодіють один з одним, а судді визначають переможця шляхом візуального голосування (зокрема, за допомогою жестів або підняття руки). Такий формат передбачає оцінювання не лише окремих елементів, але й загальної взаємодії між учасниками, їх реакції один на одного, енергетики виступу та здатності до імпровізації. Це суттєво відрізняє його від форматів танцювальних змагань, у яких виступи оцінюються індивідуально та послідовно. Разом з тим, відсутність уніфікованої системи оцінювання та чітко визначених критеріїв зумовлює варіативність суддівських рішень і ускладнює забезпечення об'єктивності результатів змагальної діяльності, особливо в умовах порівняння виступів спортсменів різного рівня підготовленості.

Таким чином, оцінювання у традиційних форматах змагань з брейкінгу характеризується поєднанням усталених уявлень про якість виконання та

індивідуального підходу суддів, що зумовлює певну неоднорідність у визначенні результатів змагальної діяльності. Для більш детального аналізу підходів до оцінювання у федераційному сегменті брейкінгу доцільно розглянути систему суддівства, що застосовується в діяльності Асоціації сучасного та естрадного танцю України (АСЕТУ) [1]. У межах діяльності цієї організації брейкінг розглядається як один із танцювальних напрямків, що представлений у програмі змагань [1]. У межах зазначеної системи оцінювання використовується бальний підхід, який передбачає оцінювання виступів спортсменів за п'ятьма критеріями: техніка, композиція, музикальність, образ та презентація [2]. При цьому критерії «техніка», «композиція» та «музикальність» оцінюються за шкалою до 10 балів, тоді як критерії «образ» та «презентація» - до 5 балів [2]. Разом з тим, особливістю даної системи є те, що підсумковий результат визначається не шляхом автоматичного підрахунку сумарної кількості балів, а безпосередньо суддею шляхом визначення місця учасника у протоколі. Це означає, що бальні оцінки виконують допоміжну функцію та слугують орієнтиром для формування загального враження судді про виступ.

У зв'язку з цим, інтерпретація бальних оцінок може відрізнитися між суддями. Наприклад, однаковий рівень виконання може оцінюватися різними суддями по-різному у межах шкали (умовно 6 або 8-9 балів), що обумовлено індивідуальними підходами до оцінювання. Однак така варіативність не має визначального впливу на підсумковий результат, оскільки остаточне місце учасника визначається на основі комплексного суддівського рішення. Таким чином, система оцінювання, що застосовується в АСЕТУ, поєднує елементи формалізованого підходу (наявність критеріїв і бальної шкали) з індивідуальним прийняттям рішення суддею, що зумовлює її проміжне положення між традиційними та сучасними спортивними системами оцінювання.

У зв'язку з інтеграцією брейкінгу у систему міжнародного спорту було розроблено сучасні підходи до оцінювання змагальної діяльності, які застосовуються у змаганнях під егідою Всесвітньої федерації танцювального

спорту (WDSF), зокрема система оцінювання Trivium [17, 18]. Система Trivium базується на порівняльному принципі визначення переможця, за якого судді визначають перевагу одного учасника над іншим у межах окремого батлу. На відміну від традиційних бальних систем, у даному випадку оцінювання не передбачає виставлення підсумкової кількості балів, а здійснюється шляхом прийняття рішення за результатами порівняння виступів. Водночас оцінювання здійснюється на основі чітко визначених критеріїв, які дозволяють структурувати процес суддівства. До основних критеріїв належать техніка виконання, різноманітність рухів, музикальність, оригінальність та якість виконання [18].

Техніка виконання відображає рівень складності та чистоти виконання рухів, а також контроль над тілом під час виконання елементів. Різноманітність рухів характеризує здатність спортсмена використовувати широкий спектр елементів і переходів у виступі. Музикальність визначає відповідність рухів музичному супроводу та здатність працювати з ритмом і акцентами. Оригінальність пов'язана з індивідуальністю стилю та креативністю виконання. Якість виконання відображає загальну завершеність виступу, включаючи чіткість, стабільність та впевненість у виконанні рухів.

Особливістю системи Trivium є також спосіб реалізації оцінювання, який передбачає розподіл уваги суддів між окремими критеріями під час батлу. Кожен суддя аналізує виступи учасників з урахуванням визначених критеріїв, формуючи цілісне уявлення про перевагу одного з них. При цьому оцінювання відбувається не ізольовано за кожним критерієм, а у взаємозв'язку між ними, що дозволяє враховувати комплексний характер змагальної діяльності у брейкінгу. Важливою особливістю системи Trivium є її спрямованість на підвищення об'єктивності суддівства шляхом стандартизації критеріїв оцінювання та уніфікації підходів до визначення результатів змагань. Крім того, система Trivium спрямована на забезпечення більшої прозорості суддівства, оскільки чітке визначення критеріїв дозволяє структурувати процес прийняття рішення.

Це створює передумови для кращого розуміння результатів як спортсменами, так і глядачами, що є важливим у контексті розвитку брейкінгу як виду спорту.

Таким чином, сучасна система оцінювання у брейкінгу, представлена системою Trivium, поєднує порівняльний принцип визначення результату та оцінювання за кількома критеріями, що відповідає вимогам сучасного спортивного середовища.

Порівняльний аналіз підходів до оцінювання у брейкінгу дозволяє виявити суттєві відмінності між традиційними форматами змагань, федераційними системами та сучасною системою оцінювання, що застосовується у міжнародних спортивних змаганнях.

Насамперед, відмінності спостерігаються у принципах визначення результату. У традиційних батлах переможець визначається на основі загального враження суддів та безпосереднього порівняння виступів учасників у процесі їх взаємодії. Такий підхід передбачає швидке прийняття рішення та значну роль досвіду судді. У системі, що застосовується в АСЕТУ, оцінювання здійснюється за допомогою бальної шкали, однак остаточне рішення також приймається суддею шляхом визначення місця учасника. Це свідчить про поєднання кількісного та якісного підходів до оцінювання. У сучасній системі Trivium результат визначається шляхом структурованого порівняння виступів за визначеними критеріями, що дозволяє поєднати елементи порівняльного та аналітичного підходів.

Суттєві відмінності також стосуються наявності та чіткості критеріїв оцінювання. У традиційних форматах змагань критерії мають неформалізований характер і можуть варіюватися залежно від судді, що зумовлює гнучкість оцінювання, але водночас створює ризик неоднозначності. У системі АСЕТУ критерії оцінювання є чітко визначеними, однак їх застосування у процесі суддівства передбачає індивідуальну інтерпретацію з боку судді. Це забезпечує певний рівень стандартизації, але не усуває повністю суб'єктивний чинник. У системі Trivium критерії є чітко регламентованими та уніфікованими, що сприяє

підвищенню узгодженості суддівських рішень та більшій прозорості оцінювання.

Крім того, відмінності пов'язані зі специфікою формату змагань. Традиційні батли передбачають безпосередню взаємодію учасників та оцінювання у процесі протистояння, що підсилює роль імпровізації, реакції на суперника та загальної динаміки виступу. У федераційних форматах, зокрема в АСЕТУ, виступи оцінюються індивідуально, що змінює акценти оцінювання та орієнтує суддів на більш детальний аналіз окремих компонентів виступу. У сучасній системі Trivium поєднуються елементи батлового формату з більш структурованим підходом до оцінювання, що дозволяє враховувати як взаємодію учасників, так і окремі аспекти їх підготовленості.

Окремої уваги заслуговує питання інтерпретації результатів оцінювання. У традиційних форматах рішення суддів є миттєвим і не підлягає кількісному обґрунтуванню, що ускладнює аналіз причин перемоги або поразки. У системі АСЕТУ наявність бальних оцінок створює додаткову можливість для аналізу виступу, однак остаточне рішення все ж формується на основі загального суддівського висновку. У системі Trivium процес оцінювання є більш прозорим, оскільки рішення ґрунтується на чітко визначених критеріях, що дозволяє краще обґрунтувати результат.

Аналіз також показує відмінності у рівні об'єктивності оцінювання. У традиційних форматах вона значною мірою залежить від досвіду та суб'єктивного сприйняття суддів. У системі АСЕТУ об'єктивність підвищується за рахунок наявності критеріїв, однак зберігається вплив індивідуального підходу судді. У системі Trivium рівень об'єктивності є вищим завдяки стандартизації критеріїв та уніфікації процесу суддівства.

Таким чином, проведений порівняльний аналіз свідчить, що сучасні системи оцінювання у брейкінгу еволюціонують від неформалізованих підходів до більш структурованих і стандартизованих моделей. Водночас кожен із

розглянутих підходів має свої переваги та обмеження, що обумовлено специфікою формату змагань та цілями їх проведення.

Висновки.

У результаті проведеного дослідження було проаналізовано особливості сучасних систем оцінювання змагальної діяльності у брейкінгу та здійснено їх порівняння з традиційними підходами.

Встановлено, що традиційні формати змагань у брейкінгу характеризуються відсутністю формалізованої системи оцінювання та ґрунтуються на досвіді суддів і загальному сприйнятті виступів. Водночас, незважаючи на відсутність чітко регламентованих критеріїв, у суддівській практиці сформувалися певні сталі уявлення щодо оцінювання техніки, музикальності, оригінальності та інших аспектів виконання, що забезпечує певний рівень узгодженості суддівських рішень.

Аналіз системи оцінювання, що застосовується в діяльності АСЕТУ, показав, що вона поєднує використання чітко визначених критеріїв і бальної шкали з індивідуальним прийняттям рішення суддею. Такий підхід забезпечує структурованість оцінювання та дозволяє більш детально аналізувати виступи спортсменів, однак зберігає вплив людського чинника на формування підсумкового результату. Водночас зазначена система може розглядатися як проміжна модель між неформалізованими підходами, притаманними традиційним батлам, та сучасними стандартизованими системами суддівства.

Встановлено, що сучасна система оцінювання у брейкінгу, представлена системою Trivium, базується на порівняльному принципі визначення результату та оцінюванні за кількома критеріями, що сприяє підвищенню рівня стандартизації та прозорості суддівства. Водночас навіть за умов наявності чітко визначених критеріїв оцінювання остаточне рішення залишається результатом інтерпретації суддів, що зумовлює збереження певного рівня суб'єктивності.

На основі проведеного аналізу можна виділити три основні типи систем оцінювання у брейкінгу: неформалізовані (традиційні батли), частково

формалізовані (федераційні системи, зокрема АСЕТУ) та формалізовані (система Trivium). Така класифікація дозволяє більш чітко визначити етапи розвитку систем оцінювання у брейкінгу та може бути використана як основа для подальших наукових досліджень.

Загалом встановлено, що розвиток систем оцінювання у брейкінгу відбувається у напрямі переходу від неформалізованих підходів до більш структурованих і стандартизованих моделей. Водночас кожна із розглянутих систем має свої переваги та обмеження, що обумовлені специфікою формату змагань, цілями їх проведення та особливостями самого виду діяльності.

Перспективи подальших досліджень полягають у більш детальному аналізі критеріїв оцінювання у сучасних системах суддівства, а також у пошуку оптимального поєднання об'єктивності оцінювання зі збереженням культурної специфіки брейкінгу як елементу хіп-хоп культури.

Список використаних джерел.

1. Асоціація сучасного та естрадного танцю України (АСЕТУ). Правила проведення змагань з брейкінгу. URL: https://acety.org/assets/files/resources/152/Правила%20АСЕТУ_BREAKING.pdf (дата звернення: 24.12.2025).
2. Асоціація сучасного та естрадного танцю України (АСЕТУ). Система суддівської оцінки «5Д». URL: <https://acety.org/assets/files/resources/363/Система%20суддівської%20оцінки%205Д.pdf> (дата звернення: 24.12.2025).
3. Горбенко О.В., Лисенко А.О. Критерії суддівства танцювальних пар на різних етапах технічного вдосконалення. Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. 2020. Випуск 7 (127). С. 52-56.
4. Сосіна В. Шляхи інтеграції хореографічного мистецтва та техніко-естетичних видів спорту. Танцювальні студії, 2018. (1), 81–90. <https://doi.org/10.31866/2616-7646.1.2018.142017>

5. Тодорова В.Г. Гуманістична цінність техніко-естетичних видів спорту та їх роль у сучасній культурі. Матеріали VI Всеукраїнської інтернет-конференції « Сучасні проблеми фізичного виховання, спорту та здоров'я людини» 17-18 листопада, Одеса. 2022. С.187-191.
6. Художня гімнастика. Правила 2025-2028. 2024. 240с. URL: https://mms.gov.ua/storage/app/sites/16/Sport/Pravyla_zmagan/2025/%20%D0%B3%D1%96%D0%BC%D0%BD%D0%B0%D1%81%D1%82%D0%B8%D0%BA%D0%B0.pdf
7. Angioi M., Metsios G., Twitchett E., Koutedakis Y. Association between selected physical fitness parameters and aesthetic competence in contemporary dancers. *Journal of Dance Medicine & Science*. 2009. Vol. 13(4). P. 115-123.
8. Braeunig P. Interrater reliability and national bias in Olympic breaking. 2025.
9. Fogarty M. Breaking: from street practice to Olympic sport. *The International Journal of the History of Sport*. 2021. Vol. 38(4). P. 1-17.
10. MacMahon C., Plessner H. Judges' decision making in sport. In: *Handbook of Sport Psychology*. 2012. P. 300-317.
11. NJS Components. World DanceSport Federation. 2014. URL: https://www.worlddancesport.org/News/NJS-Components-1607?utm_source=chatgpt.com
12. Plessner H., Haar T. Sports performance judgments from a social cognitive perspective. *Psychology of Sport and Exercise*. 2006. Vol. 7(6). P. 555-575.
13. Rhythmic Gymnastics – 2025-2028 Code of Points. 2024. 235p. URL: https://www.gymnastics.sport/publicdir/rules/files/en_1.1%20-%20RG%20Code%20of%20Points%202025-2028.pdf?utm_source=chatgpt.com
14. Sato N. Reliability of judging in Olympic breaking at the 2024 Paris Games. *Frontiers in Psychology*. 2025.
15. Vexler Y., Foelix C., Foley C. Breaking for gold: Who can judge me? *Global Hip Hop Studies*. 2023. Vol. 4(2). P. 127-148.

16. WDSF Breaking Rules and Regulations Manual. 2024. 133p. URL: https://ru.scribd.com/document/773513697/Clean-Version-WDSF-Breaking-Rules-and-Regulations-Manual-Version-8-April-2024?utm_source=chatgpt.com
17. World DanceSport Federation. Breaking for Gold - Rules and Judging System. URL: <https://www.worlddancesport.org> (дата звернення: 12.12.2025).
18. World DanceSport Federation. WDSF Breaking Judging System (Trivium). URL: <https://www.worlddancesport.org> (дата звернення: 12.12.2025).
19. WDSF rules, documents & forms. 2026. URL: <https://www.worlddancesport.org/Rules>
20. WDSF Scrutiny Congress 2025: Strengthening Standards of DanceSport. 2025. URL: <https://www.worlddancesport.org/News/wdsf-scrutiny-congress-2025-virtual-3616>